

stemning blive overholdte. Dette mener jeg, vi her bør tage Hensyn til, naar vi ved vor Afstemning skulle votere for eller imod Valgets Godkendelse. Min Stilling er ingenlunde, som den ærede Ordfører gentog, og som andetsteds er sagt, dikteret af juridisk Formalisme. Det er noget, jeg ikke er stærkt hildet i, det er ikke min daglige Beskæftigelse, som den ærede Ordførers, at omgaas Jurisprudensen. Jeg kan for Resten kun udtale min Glæde, hvis han i sin praktiske Gerning vil være tilbøjelig til at sætte den særlig formalistiske Betragtning af de juridiske Anliggender til Side. I dette Tilfælde er der ikke Tale om Formalisme, men om, hvorvidt man skal se bort fra Lovens Princip eller ikke, og jeg paastaar, at de Medlemmer af Udvalget, der ere gaaede med til at indstille Valget til Godkendelse, gaa i og for sig bort fra den hemmelige Afstemnings Princip og komme ind paa den Glidebane, som et enkelt af Mindretallene saa varmt advarer imod i sin Betænkning.

I de Bemærkninger, som nys faldt fra den højtærede Konseilspræsident, gjorde han gældende, at han ved sin Tale i 1898 angaaende Kellerupvalget, en Tale, som ogsaa jeg har læst, kun vilde have fastslaaet, at det, som Folketinget skulde tage Hensyn til, var, hvorvidt et Medlem sad som lovlig valgt. Men hvad er det, der her foreligger? Det er akkurat det samme, forekommer det mig, nemlig et Tilfælde, hvor det kan konstateres, at der i Virkeligheden er en Minoritet for den valgte. Det forekommer mig derfor, at man med samme Ret her kan gøre gældende, hvad den nuværende ærede Konseilspræsident gjorde gældende i 1898, at man ved Afgørelsen af det enkelte Valg maa forlange, at den betræffende Repræsentant sidder som valgt med lovlig Majoritet. Det kan ikke paa nogen Maade siges at være Tilfældet her efter min Opfattelse, ligesom det ogsaa synes efter de to Mindretals Opfattelse at være højst tvivlsomt, hvorvidt den vedkommende har Majoritet. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at vi bør tage den saa vel begrundede Klage, som er indsendt til os fra Aarhus Amts 4de Valgkreds, til Følge og paalægge dem derovre at foretage nyt Valg, hvorved de bør undlade at gøre alle de Fadæser lige overfor Valgløvens Bestemmelser, som de have gjort ved det sidste Valg.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): Jeg skal ikke blande mig i Afgørelsen af,

hvorledes Tinget vil stille sig til dette Valg, eller i Diskussionen om, hvorledes man skal regne de forskellige Stemmer fra det ene og det andet Sted, men jeg har ønsket at gøre et Par Bemærkninger om de Henstillinger, som man baade fra den ene og anden Side har foreslaaet det høje Ting at rette til mig.

Enkelte af de Fejl, der her er Tale om, ere sikkert endnu ret almindelige ved Valgene her i Landet, og den Paatale, som Udvalget har givet disse Fejl, vil bevirke, at man fra Ministeriets Side forud for ny Valg i en Vejledning til Valgbestyrelserne vil omtale ogsaa saadanne Fejl. Det Spørgsmaal har været rejst tidligere og kan ogsaa rejses i Anledning af flere Ting, som ere paatalte her, om det ikke vilde være rigtigt, at man ved en Revision af Loven kom ind paa at give Valgbestyrelserne udtrykkeligt Paalæg om at indrette Anbringelsen af Stemmerummene saaledes, at Vælgeren efter at have modtaget sin Stemmeseddel er nødt til at gaa ind gennem det hemmelige Rum og derefter aflevere Stemmesedlen, saa at han er afskaaren fra forinden at kunne gaa bort fra Valgstedet og afkrydse sin Stemmeseddel paa et andet Sted eller lade andre gøre det. Jeg tror, det vilde være rigtigt, at man ved Lovens Revision fik en saadan udtrykkelig Bestemmelse indført. Men jeg vil dog sige, at allerede den nugældende Lovs Udtryk formentlig giver Ministeren Anledning til at henlede Valgbestyrelsens Opmærksomhed paa det heldige i at faa Stemmerummene Anbringelse indrettet paa denne Maade. I Lovens § 24 staar der, at Stemmerummene skulle indrettes paa „passende Steder“ i Lokalerne, og jeg kan ikke indrømme, at det er sket, naar Stemmerummet ikke er anlagt paa en saadan Maade, at det bliver saa at sige nødvendigt for Vælgerne ved at gaa den Vej, der anvises dem, nøje at opfylde de Regler, som i denne Henseende ere givne i Loven.

Jeg hørte med Tilfredshed den ærede Ordfører udtale, at der maaske kunde være flere Punkter, som der kunde være Anledning for mig til nærmere at undersøge, inden jeg fastslog, hvorledes Misbilligelsen skulde lyde, eller Grundlaget være for retslig Paatale. Det tror jeg ogsaa vil vise sig at være fornødent — hvis det er muligt at lade en saadan nærmere Undersøgelse foretage.

Jeg kommer her ind paa et andet Punkt, som jeg tror, det vilde være rigtigt man drøftede ved en Revision af Loven. Jeg anser det for uheldigt, at der